ĢENERĀLADVOKĀTA M. KAMPOSA SANČESA BORDONAS [*M. CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA*]

SECINĀJUMI,

sniegti 2022. gada 12. maijā [1]

Lieta C-54/21

Konsorcjum: ANTEA POLSKA S.A., Pectore-Eco sp. z o.o., Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy

pret

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie,

piedaloties:

ARUP Polska sp. z o.o.,

CDM Smith sp. z o.o.,

Konsorcjum: Multiconsult Polska Sp. z o.o., ARCADlS Sp. z o.o., HYDROCONSULT sp. z o.o. Biuro Studiów i Badań Hydrogeologicznych i Geofizycznych

(*Krajowa Izba Odwoławcza* (Valsts pārsūdzības padome publiskā iepirkuma jomā, Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Publiskais iepirkums – Direktīva 2014/24/ES – 21. pants – Konfidencialitāte – Pamatots lūgums atzīt konfidencialitāti un pierādījums – Līgumslēdzējas iestādes kompetence – Konfidencialitātes atzīšana – Pamatojums – Konfidencialitātes tvēruma grozīšana valsts tiesību aktos – Komercnoslēpumi – Direktīva (ES) 2016/943 – Piemērojamība – Konfidencialitātes novērtējums attiecībā uz dokumentu kategorijām – Izslēgšana – Individualizēts novērtējums

1. Šajā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesai tiek lūgts precizēt robežas, kādās par konfidenciālu ir atzīstama informācija, ko pretendenti sniedz kopā ar saviem piedāvājumiem publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrās.

2. Spriedumā *Klaipėdos* [2], kas taisīts jau pēc šā lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu reģistrēšanas, Tiesa jau iztirzāja jautājumus, ko rada minētās informācijas konfidencialitāti reglamentējošās Direktīvas 2014/24/ES [3] normas, it īpaši tās 21. pants.

[1] Oriģinālvaloda – spāņu.

[2] Spriedums, 2021. gada 7. septembris, *Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras* (C-927/19, EU:C:2021:700; turpmāk tekstā – "spriedums *Klaipėdos*"). Jautājumu par tā nozīmi šajā lietā apsprieda lietas dalībnieki, kas piedalījās tiesas sēdē.

[3] Eiropas Parlamenta un Padomes direktīva (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.).

3. Minētā sprieduma apsvērumi ļauj rast atbildi uz vairākiem jautājumiem, ko uzdevusi iesniedzējtiesas statusā esošā *Krajowa Izba Odwoławcza* (Valsts pārsūdzības padome publiskā iepirkuma jomā, Polija) [4].

I. Tiesiskais regulējums

A. Savienības tiesības

1. Direktīva 2014/24

4. Direktīvas 21. pantā ("Konfidencialitāte") ir noteikts:

"1. Ja vien šajā direktīvā vai valsts tiesību aktos, kuri piemērojami līgumslēdzējai iestādei, jo īpaši tiesību aktos par piekļuvi informācijai, nav norādīts citādi un neskarot 50. un 55. pantā noteiktos pienākumus izsludināt piešķirtās līguma slēgšanas tiesības un informēt kandidātus un pretendentus, līgumslēdzēja iestāde neizpauž ekonomikas dalībnieku sniegto informāciju, ko ekonomikas dalībnieki ir noteikuši kā konfidenciālu un kas ietver, cita starpā, tehniskus vai komercdarbības noslēpumus un piedāvājumu konfidenciālos aspektus.

2. Līgumslēdzējas iestādes var ekonomikas dalībniekiem piemērot prasības, kuru mērķis ir aizsargāt tās informācijas konfidencialitāti, ko līgumslēdzējas iestādes dara pieejamu iepirkuma procedūras gaitā."

5. Tās 50. pantā ("Paziņojumi par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu") ir noteikts:

"[..]

4. Daļu informācijas par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu vai pamatnolīguma noslēgšanu var nepublicēt, ja šādas informācijas atklāšana kavētu tiesību aktu izpildi vai citādi būtu pretrunā sabiedrības interesēm, kaitētu atsevišķa publiska vai privāta ekonomikas dalībnieka likumīgām komerciālām interesēm vai varētu kaitēt godīgai konkurencei starp ekonomikas dalībniekiem."

6. Atbilstoši 55. pantam ("Kandidātu un pretendentu informēšana"):

"[..]

3. Līgumslēdzējas iestādes var nolemt neatklāt konkrētu 1. un 2. punktā minēto informāciju par līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, pamatnolīgumu noslēgšanu vai iekļaušanu dinamiskajā iepirkumu sistēmā, ja šādas informācijas atklāšana kavētu tiesību aktu izpildi vai citādā ziņā būtu pretrunā sabiedrības interesēm, kaitētu atsevišķa publiska vai privāta ekonomikas dalībnieka likumīgām komerciālām interesēm vai varētu kaitēt godīgai konkurencei starp ekonomikas dalībniekiem."

[4] Šīs struktūras spēju ierosināt prejudiciālas tiesvedības Tiesa ir atzinusi tostarp spriedumos, 2012. gada 13. decembris, *Forposta* un *ABC Direct Contact* (C-465/11, EU:C:2012:801), un 2017. gada 11. maijs, *Archus* un *Gama* (C-131/16, EU:C:2017:358).

2. Direktīva (ES) 2016/943[5]

7. Saskaņā ar tās 18. apsvērumu:

"Turklāt, piemērojot šo direktīvu, par likumīgu būtu jāuzskata komercnoslēpumu iegūšana, izmantošana vai izpaušana, ko pieprasa vai atļauj tiesību akti. [..]. Šai direktīvai jo īpaši nebūtu jāatbrīvo publiskā sektora iestādes no konfidencialitātes pienākumiem, kas tām jāievēro attiecībā uz komercnoslēpumu turētāju sniegto informāciju, neatkarīgi no tā, vai minētie pienākumi paredzēti Savienības vai valsts tiesību aktos. Šādi konfidencialitātes pienākumi *inter alia* ietver pienākumus attiecībā uz informāciju, kas līgumslēdzējām iestādēm sniegta saistībā ar iepirkuma procedūrām, kā noteikts, piemēram, [..] Direktīvā 2014/24/ES [..]."

8. Direktīvas 1. pantā ("Priekšmets un darbības joma") ir noteikts:

"[..]

2. Šī direktīva neskar:

[..]

c) tādu Savienības vai valsts noteikumu piemērošanu, kuri Savienības iestādēm un struktūrām vai valstu publiskām iestādēm paredz vai ļauj izpaust uzņēmumu sniegtu informāciju, kas ir minēto iestāžu, struktūru vai valstu publisko iestāžu rīcībā, ievērojot Savienības vai valstu tiesību aktos noteiktos pienākumus un prerogatīvas un saskaņā ar tiem;

[..]."

9. Tās 2. pantā ("Definīcijas") ir noteikts:

"Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1) "komercnoslēpums" ir informācija, kas atbilst visām turpmāk minētajām prasībām:

   a) tā ir slepena tajā nozīmē, ka tā nav (kā veselums vai precīzs tās komponentu izkārtojums un salikums) vispārzināma vai pieejama gatavā veidā personām aprindās, kuras parasti izmanto minēto informācijas veidu;

   b) tai ir komerciāla vērtība tādēļ, ka tā ir slepena;

   c) tā attiecīgajos apstākļos ir bijusi pakļauta saprātīgiem slepenības uzturēšanas pasākumiem, ko veic persona, kura likumīgi kontrolē informāciju;

[..]."

10. Tās 3. pantā ("Komercnoslēpumu likumīga iegūšana, izmantošana un izpaušana") ir noteikts:

"[..]

[5] Eiropas Parlamenta un Padomes direktīva (2016. gada 8. jūnijs) par zinātības un darījumdarbības neizpaužamas informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu (OV 2016, L 157, 1. lpp.).

2. Komercnoslēpumu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu uzskata par likumīgu tiktāl, ciktāl šādu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu paredz vai atļauj Savienības vai valsts tiesību akti."

B. Polijas tiesības

1. Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych[6]

11. Likuma 7. pantā ir paredzēts:

"1. Publiskā iepirkuma procedūru līgumslēdzēja iestāde sagatavo un rīko tā, lai tiktu nodrošināta godīga konkurence un vienlīdzīga attieksme pret visiem ekonomikas dalībniekiem, kā arī ievēroti samērīguma un pārredzamības principi.

[..]"

12. Tā 8. pantā ir noteikts:

"1. Publiskā iepirkuma procedūra ir atklāta.

2. Ar publiskā iepirkuma procedūru saistītās informācijas pieejamību līgumslēdzēja iestāde var ierobežot tikai likumā noteiktajos gadījumos.

2.a Iepirkuma nolikumā līgumslēdzēja iestāde var noteikt prasības, kurām jābūt izpildītām, lai nodrošinātu procedūras gaitā ekonomikas dalībniekam sniegtās informācijas konfidencialitāti.

3. Informācija, kas ir komercnoslēpums tiesību aktu par negodīgas konkurences novēršanu izpratnē, netiek atklāta, ja ne vēlāk kā līdz piedāvājumu vai dalības pieteikumu iesniegšanas termiņa beigām ekonomikas dalībnieks ir noteicis, ka to nevar publiskot, un viņš ir pierādījis, ka norādītā informācija ir komercnoslēpums. Ekonomikas dalībnieks nevar aizsargāt informāciju, kas norādīta 86. panta 4. punktā. Šo noteikumu piemēro *mutatis mutandis* metu konkursam.

[..]"

2. Ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji[7]

13. Likuma 11. panta 2. punktā ir noteikts:

"Komercnoslēpums ir uzņēmuma tehniska, tehnoloģiska, zinātniska, organizatoriska informācija vai cita informācija ar ekonomisku vērtību, kura kā veselums vai precīzs tās komponentu izvietojums un salikums nav vispārzināma vai pieejama gatavā veidā tādu aprindu personām, kuras parasti izmanto minēto informācijas veidu, vai nav viegli pieejama šādām personām, ja vien persona, kas tiesīga izmantot šo informāciju vai rīkoties ar to, ir darījusi visu saprātīgi iespējamo, lai saglabātu šīs informācijas konfidencialitāti."

6 2004. gada 29. janvāra Publisko iepirkumu likums.

7 1993. gada 16. aprīļa Likums par negodīgas konkurences novēršanu.

II. Fakti, tiesvedība un prejudiciālie jautājumi

14. 2019. gadā[8] *Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie* (Valsts ūdenssaimniecības iestāde, Polija) izsludināja atklāto procedūru nolūkā piešķirt tiesības slēgt līgumu par "upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plānu II atjaunināšanas (II aPGW) projektu izstrādi kopā ar metodoloģiju".

15. Iepirkuma nolikumā bija norādīts, ka piedāvājumi tiks vērtēti pēc trim kritērijiem: cena (40 %), projektu izstrādes plāns (42 %) un līguma izpildes veida apraksts (18 %).

16. Piedāvājumus iesniedza četri ekonomikas dalībnieki, to skaitā uzņēmumu konsorcijs *ANTEA POLSKA S.A* (turpmāk tekstā – "*Antea Polska*") vadībā[9]. Līguma slēgšanas tiesības ieguva *CDM Smith Sp.z o.o.* (turpmāk tekstā – "*CDM*").

17. *Antea Polska*, kas novērtējumā ierindojās otrajā vietā, iesniedza pārskatīšanas pieteikumu *Krajowa Izba Odwoławcza* (Valsts pārsūdzības padome publiskā iepirkuma jomā). Viens no tā prasījumiem bija saņemt piekļuvi noteiktiem dokumentiem un informācijai, ko *CDM* un citi pretendenti kvalificējuši par komercnoslēpumu.

18. Pēc *Antea Polska* domām, šīs informācijas klasificēšana par noslēpumu esot pretrunā vienlīdzīgas attieksmes un pārredzamības principiem, saskaņā ar kuriem konfidencialitāte ir jāinterpretē šauri. Turklāt informāciju pārmērīgi atzīstot par konfidenciālu apstākļos, kad novērtējums nav pienācīgi pamatots, konsorcijam esot liegtas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo tas nezina savu konkurentu piedāvājumu detaļas.

19. Pret šo nostāju līgumslēdzēja iestāde citu starpā izvirzīja šādus argumentus:

— Konfidenciālās informācijas īpašnieki esot izpildījuši pienākumu pamatoti paskaidrot, kāpēc ir lietderīgi aizsargāt to kā slepenu.

— Projektu izstrādes plāns un līguma izpildes veida apraksts ir ar autorības tiesībām aizsargāti pētījumi, kuru publiskošana varētu kaitēt to radītāja interesēm.

— *CDM* piedāvājumā ietvertajai informācijai esot komerciāla vērtība. Tās publiskošana atļautu konkurentiem izmantot pretendenta zinātību un viņa izstrādātos tehniskos un organizatoriskos risinājumus.

— Līguma izpildē iesaistīt paredzēto personu sarakstā ir dati, kas ļauj šīs personas identificēt, un tas savukārt ekonomikas dalībniekam var radīt zaudējumus gadījumā, ja konkurenti mēģinātu šīs personas "pārvilināt". Tāpat piedāvājuma veidlapā ir iekļauti detalizēti dati par resursus nododošajām trešajām personām, un šiem datiem ir ekonomiska vērtība.

[8] Paziņojums par līgumu, publicēts 2019. gada 19. decembra *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ar numuru 2019/S 245 603343.

[9] Papildus *Antea Polska* konsorcijā bija arī *Pectore-Eco sp. z o.o.*, *Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy*.

20. Šajos apstākļos *Krajowa Izba Odwoławcza* (Valsts pārsūdzības padome publiskā iepirkuma jomā), kurai jāatrisina pārsūdzība pret līgumslēdzējas iestādes lēmumu, ir uzdevusi septiņus prejudiciālos jautājumus. Saskaņā ar Tiesas norādi skatīšu tikai pirmos četrus, kuri ir noformulēti šādi:

"1) Vai [Direktīvas 2014/24] 18. panta 1. punktā noteiktais vienlīdzīgas un nediskriminējošas attieksmes pret ekonomikas dalībniekiem princips, kā arī pārredzamības princips pieļauj tādu [Direktīvas 2014/24] 21. panta 1. punkta un [Direktīvas 2016/943] 2. panta 1. punkta, it īpaši tajos noteiktā formulējuma "nav (kā veselums vai precīzs tās komponentu izkārtojums un salikums) vispārzināma vai pieejama gatavā veidā" un "tai ir komerciāla vērtība tādēļ, ka tā ir slepena", kā arī norādes, ka "līgumslēdzēja iestāde neizpauž ekonomikas dalībnieku sniegto informāciju, ko ekonomikas dalībnieki ir noteikuši kā konfidenciālu", interpretāciju, kuras rezultātā ekonomikas dalībnieks par komercnoslēpumu var atzīt jebkādu informāciju tikai tāpēc, ka tas nevēlas to izpaust konkurējošiem ekonomikas dalībniekiem?

2) Vai [Direktīvas 2014/24] 18. panta 1. punktā noteiktais vienlīdzīgas un nediskriminējošas attieksmes pret ekonomikas dalībniekiem princips, kā arī pārredzamības princips pieļauj tādu [Direktīvas 2014/24] 21. panta 1. punkta un Direktīvas 2016/943 2. panta 1. punkta interpretāciju, kuras rezultātā ekonomikas dalībnieki, kuri piedalās publiskā iepirkuma procedūrā, [Direktīvas 2014/24] 59. un 60. pantā un tās XII pielikumā noteiktos dokumentus var pilnībā vai daļēji aizsargāt kā komercnoslēpumu, it īpaši attiecībā uz gūtās pieredzes aprakstu, atsauksmēm, līguma izpildei piedāvāto personu un viņu profesionālo kvalifikāciju uzskaitījumu, to subjektu nosaukumiem un spējām, uz kuru potenciālu viņi paļaujas, kā arī apakšuzņēmējiem, ja šie dokumenti ir nepieciešami, lai pierādītu, ka ir izpildīti dalības nosacījumi, vai veiktu novērtējumu atbilstīgi piedāvājumu novērtēšanas kritērijiem un pārbaudītu, vai piedāvājumi atbilst citām līgumslēdzējas iestādes prasībām, kas ietvertas iepirkuma dokumentos (paziņojumā par līgumu un iepirkuma nolikumā)?

3) Vai [Direktīvas 2014/24] 18. panta 1. punktā noteiktais vienlīdzīgas un nediskriminējošas attieksmes pret ekonomikas dalībniekiem princips un pārredzamības princips, skatīti kopā ar šīs pašas direktīvas 58. panta 1. punktu, 63. panta 1. punktu un 67. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ļauj līgumslēdzējai iestādei vienlaicīgi pieņemt ekonomikas dalībnieka apliecinājumu, ka viņa rīcībā ir līgumslēdzējas iestādes prasītie vai paša deklarētie cilvēkresursi, personas, uz kuru resursiem viņš vēlas paļauties, vai apakšuzņēmēji, par ko – atbilstīgi tiesību aktiem – ir jāiesniedz pierādījumi līgumslēdzējai iestādei, kā arī paziņojumu, ka tas vien, ka konkurējošiem ekonomikas dalībniekiem tiek izpausta informācija par šīm personām vai uzņēmumiem (personvārdi, nosaukumi, pieredze, profesionālā kvalifikācija), var radīt situāciju, kurā citi ekonomikas dalībnieki tos "pārvilinās", tādēļ šī informācija noteikti esot uzskatāma par komercnoslēpumu? Saistībā ar iepriekš minēto, vai tik trausla saikne starp ekonomikas dalībnieku un šīm personām un uzņēmumiem var tikt uzskatīta par pierādījumu tam, ka ekonomikas dalībnieka rīcībā ir šie resursi, it īpaši tādēļ ekonomikas dalībniekam tikt piešķirti papildu punkti piedāvājumu novērtēšanas kritēriju ietvaros?

4) Vai [Direktīvas 2014/24] 18. panta 1. punktā noteiktais vienlīdzīgas un nediskriminējošas attieksmes pret ekonomikas dalībniekiem princips un pārredzamības princips pieļauj tādu šīs direktīvas 21. panta 1. punkta un Direktīvas 2016/943 2. panta 1. punkta interpretāciju, kuras rezultātā ekonomikas dalībnieki, kuri piedalās publiskā iepirkuma procedūrā, par komercnoslēpumu var atzīt tādus dokumentus, kas nepieciešami, lai pārbaudītu, vai piedāvājums atbilst līgumslēdzējas iestādes prasībām, kas noteiktas iepirkuma nolikumā (tostarp līguma priekšmeta aprakstā), vai novērtētu piedāvājumu atbilstīgi novērtēšanas

kritērijiem, jo īpaši ja šie dokumenti attiecas uz atbilsmi līgumslēdzējas iestādes prasībām, kas ietvertas iepirkuma nolikumā, tiesību normās vai citos vispārīgi vai interesentiem pieejamos dokumentos, it īpaši ja šī novērtēšana netiek veikta atbilstīgi objektīvi salīdzināmām shēmām, kā arī matemātiski un fiziski izmērāmiem un salīdzināmiem rādītājiem, bet gan atbilstīgi līgumslēdzējas iestādes individuālajam novērtējumam? Līdz ar to, vai [Direktīvas 2014/24] 21. panta 1. punktu un Direktīvas 2016/943 2. panta 1. punktu var interpretēt tādējādi, ka par konkrēta ekonomikas dalībnieka komercnoslēpumu var tikt uzskatīts piedāvājumā iesniegtais paziņojums par konkrēta līguma priekšmeta izpildi atbilstīgi līgumslēdzējas iestādes norādēm, kas ietvertas iepirkuma nolikumā, ko līgumslēdzēja iestāde kontrolē un pārbauda pēc atbilsmes šīm prasībām, pat ja tieši ekonomikas dalībnieks izvēlas metodes līgumslēdzējas iestādes pieprasīto rezultātu (līguma priekšmeta) sasniegšanai?"

III. Tiesvedība Tiesā

21. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesas kancelejā tika reģistrēts 2021. gada 29. janvārī.

22. Rakstveida apsvērumus iesniedza *Antea Polska*, *Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie* (Valsts ūdenssaimniecības iestāde, Polija), Austrijas un Polijas valdības, kā arī Eiropas Komisija.

23. Tiesas sēdē, kas notika 2022. gada 16. martā, piedalījās *Antea Polska*, *Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie* (Valsts ūdenssaimniecības iestāde), *CDM*, Polijas valdība un Komisija.

IV. Vērtējums

A. Ievadapsvērumi: Piemērojamā direktīva

24. Spriedumā *Klaipėdos* (96.–102. punkts) Tiesa atzina, ka tiesību normas, kas piemērojamas lietām par konfidencialitātes aizsardzību publiskā iepirkuma procedūrās, ir ietvertas nevis Direktīvā 2016/943, bet gan *lex specialis* statusā esošajā Direktīvā 2014/24.

25. Šajā spriedumā citu starpā bija ņemti vērā šādi iemesli:

— "Ņemot vērā Direktīvas 2016/943 mērķi, kas noteikts tās 1. panta 1. punktā, lasot to kopā ar tās 4. apsvērumu, šī direktīva ir attiecināma tikai uz komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu *un tajā nav paredzēti pasākumi, lai aizsargātu komercnoslēpumu konfidencialitāti citu veidu tiesvedībās, piemēram, ar publisko iepirkumu saistītajās tiesvedībās*." [10]

— Direktīvas 2016/943 18. apsvērumā ir teikts, ka "[..] šai direktīvai jo īpaši nebūtu jāatbrīvo publiskā sektora iestādes no konfidencialitātes pienākumiem, kas tām jāievēro attiecībā uz komercnoslēpumu turētāju sniegto informāciju, neatkarīgi no tā, vai minētie pienākumi paredzēti Savienības vai valsts tiesību aktos. Šādi konfidencialitātes pienākumi *inter alia* ietver

[10] Spriedums *Klaipėdos*, 97. punkts (mans izcēlums). Tajā lietā bija lietderīgi atsaukties uz tiesvedībām, jo jautājums bija par Direktīvas 2016/943 9. panta ("Komercnoslēpumu konfidencialitātes ievērošana tiesvedības gaitā") interpretāciju. Taču minētā sprieduma argumentācija ir viegli attiecināma uz pirmsnovērtēšanas posmu, kurā līgumslēdzējai iestādei ir jāspriež par konfidencialitāti.

pienākumus attiecībā uz informāciju, kas līgumslēdzējām iestādēm sniegta saistībā ar iepirkuma procedūrām, kā noteikts, piemēram, [..] Direktīvā [2014/24] [..]".

26. Ņemot vērā šo premisu, nekas neliedz ņemt vērā Direktīvas 2016/943 jēdzienus [11], kad – kā tas ir šajā gadījumā – valsts tiesību akti uz to atsaucas, lai reglamentētu konfidencialitātes režīmu publiskā iepirkuma procedūrās. Pie šā aspekta vēl atgriezīšos.

B. Pirmais prejudiciālais jautājums

27. Iesniedzējtiesa vēlas visupirms jau noskaidrot, vai Direktīvas 2014/24 21. panta interpretācija [12] ļauj pretendentam kā komercnoslēpumu par konfidenciālu kvalificēt jebkuru informāciju, kuru tas nevēlas izpaust saviem konkurentiem.

28. Jāsaprot, ka ar šo jautājumu iesniedzējtiesa cenšas kliedēt šaubas ne tik daudz par pretendenta vienpusējo rīcību, cik par sekām, kas no tās izriet līgumslēdzējai iestādei.

29. Manuprāt, atbilde ir izsecināma no sprieduma *Klaipėdos*, kurā Tiesa nosprieda:

— "[..] Savienības tiesību normu publisko iepirkumu jomā galvenais mērķis ir nodrošināt neizkropļotu konkurenci visās dalībvalstīs, un, lai sasniegtu šo mērķi, ir svarīgi, lai līgumslēdzējas iestādes vai nu kādā šobrīd notiekošā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, vai vēlākās procedūrās neizpaustu tādu informāciju saistībā ar publiskā iepirkuma procedūru, kuras saturu varētu izmantot, lai izkropļotu konkurenci." [13]

— "No Direktīvas 2014/24 normām, kas minētas šī sprieduma 113. un 114. punktā [Direktīvas 2014/24 21. panta 1. un 2. punkts, 50. pants un 55. panta 2. punkta c) apakšpunkts], kā arī no [..] judikatūras izriet, ka līgumslēdzējai iestādei, kurai ekonomikas dalībnieks ir iesniedzis lūgumu sniegt informāciju, kas tiek uzskatīta par konfidenciālu un kas ir ietverta tā konkurenta piedāvājumā, kuram ir tikušas piešķirtas līguma slēgšanas tiesības, principā šī informācija nav jāsniedz." [14]

— "Tomēr [..] līgumslēdzējai iestādei nevar būt saistošs tikai ekonomikas dalībnieka apgalvojums, ka iesniegtā informācija ir konfidenciāla. Šādam ekonomikas dalībniekam būtībā ir jāpierāda informācijas, pret kuras izpaušanu tas iebilst, patiesi konfidenciālais raksturs, piemēram, pierādot, ka šī informācija ietver tehniskus vai komerciālus noslēpumus, ka tās saturs varētu tikt izmantots, lai izkropļotu konkurenci, vai ka tās izpaušana varētu kaitēt tam." [15]

— "[..] ja līgumslēdzējai iestādei rodas šaubas par minētā ekonomikas dalībnieka sniegtās informācijas konfidenciālo raksturu, tai pirms lēmuma, ar kuru pieprasītājam tiek atļauts

[11] Dažās valodās (spāņu, angļu, vācu, rumāņu, itāļu un portugāļu valodas versijās) runa ir bez atšķirības par "komercnoslēpumiem" gan Direktīvā 2014/24, gan Direktīvā 2016/943. Savukārt citās valodās (piemēram, poļu vai franču) ir izmantota vārdkopa "komercdarbības noslēpumi" (FR: *secrets commerciaux*) pirmajā direktīvā un jēdziens "komercnoslēpumi" (FR: *secrets d'affaires*) otrajā direktīvā. Atšķirībai šajā lietā nav nozīmes, jo abi šie jēdzieni ir līdzvērtīgi.

[12] Lai gan jautājumā ir atsauce arī uz vienlīdzīgas attieksmes, ekonomikas dalībnieku nediskriminēšanas un pārredzamības principiem, lai atbildētu uz to, pietiek vien interpretēt šos principus iedzīvinošo Direktīvas 2014/24 21. pantu.

[13] Spriedums *Klaipėdos*, 115. punkts.

[14] Turpat, 116. punkts.

[15] Turpat, 117. punkts.

piekļūt šai informācijai, pieņemšanas ir jādod attiecīgajam ekonomikas dalībniekam iespēja iesniegt papildu pierādījumus, lai nodrošinātu tā tiesību uz aizstāvību ievērošanu.” [16]

30. Tādējādi gan līgumslēdzējai iestādei, gan struktūrām, kuras pārskata tās lēmumus, ir uzticēts uzdevums izvērtēt pretendenta apgalvoto konfidencialitāti, nevis vienkārši pieņemt to kā jau atzītu. Tām ir pietiekamas pilnvaras, lai apkarotu to, kas – izskatoties lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu vārdiem – ir negodīga (“patoloģiskas ļaunprātīgas izmantošanas”) prakse, ko piekopj tie pretendenti, kas mēdz pārmērīgi izmantot iespēju par konfidenciāliem kvalificēt tos savu piedāvājumu aspektus, kuri patiesībā tādi nemaz nav.

31. No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka – lai arī Polijas likumdevējs vēlas ierobežot konfidencialitātes tvērumu – vairāki pretendenti sistemātiski apgalvo, ka liela daļa to piedāvājumos ietvertās informācijas ir komercnoslēpums, un līgumslēdzējas iestādes sliecas ticēt šiem apgalvojumiem [17].

32. Ja tas tā ir un Direktīvu 2014/24 transponējošās valsts tiesību normas piemērošanā ir vērojama anomālija, dalībvalsts tiesām tā ir jānovērš, lai panāktu atbilstību Savienības tiesībām.

33. Lai arī iesniedzējtiesa nepievērš īpašu uzmanību turpmāk izklāstītajiem aspektiem, pušu apsvērumos un tiesas sēdē tika apspriests valsts tiesību normā (Publisko iepirkumu likuma 8. panta 3. punktā) noteiktais ierobežojums, kas liedz izpaust tikai tādu informāciju, kas veido komercnoslēpumu tiesiskā regulējuma par negodīgas konkurences novēršanu izpratnē [18].

34. Strīds ir par to, vai šī valsts tiesību norma atbilst Direktīvas 2014/24 21. pantam, kurā konfidencialitātes aizsardzība tvēruma ziņā ir plašāka par tehnisko un komercnoslēpumu [19] aizsardzību vien (aptverot, piemēram, arī “piedāvājumu konfidenciālos aspektus”).

35. Kā jau savulaik esmu izklāstījis [20], saskaņā ar Direktīvas 2014/24 21. pantu aizsardzība neaprobežojas ar tehniskajiem un komercnoslēpumiem, bet attiecas citu starpā arī uz piedāvājumu konfidenciālajiem aspektiem. Tādējādi šajā jēdzienā var ietilpt arī informācija, kas nav kvalificējama kā tehnoloģiskais noslēpums vai komercnoslēpums šo jēdzienu šaurā izpratnē. Manuprāt, šī pati doma ir jaušama vairākos sprieduma *Klaipėdos* fragmentos [21].

[16] Turpat, 118. punkts.

[17] Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu IV.B punkts. Iesniedzējtiesa paskaidro, ka šādi rīkoties līgumslēdzējas iestādes mudina divējādi apsvērumi: no vienas puses, tās baidās izpaust iesniegtos konfidenciālos dokumentus, lai izvairītos no problēmām un atbildības uzņemšanās; no otras puses, necaurredzamība tām ir izdevīga, jo tādējādi to lēmumi kļūst praktiski neapstrīdami, jo pretendentiem nav informācijas par izvēlētā pretendenta piedāvājuma labajām īpašībām vai trūkumiem.

[18] Šī uzmanības nepievēršana ir iespējami izskaidrojama ar to – kā tiesas sēdē paskaidroja Polijas valdība –, ka kopā ar uzvarējušo piedāvājumu iesniegtā informācija, ja tā ir slepena, atbilstu komercnoslēpuma jēdzienam. Tāpēc neesot nozīmes apspriest pārējos Direktīvas 2014/24 21. pantā minētos jēdzienus.

[19] Saskaņā ar Direktīvu 2016/943 tehniskie noslēpumi ietilpst komercnoslēpumos. Tās 14. apsvērumā zinātība ir norādīta kā “komercnoslēpuma” sastāvdaļa.

[20] Secinājumi lietā *Klaipėdos* (C-927/19, EU:C:2021:295), 44. punkts.

[21] Piemēram, minētā sprieduma 130. punktā, kurā ir norādīts uz “vajadzību aizsargāt *patiešām konfidenciālu informāciju un it īpaši* iepirkuma procedūras dalībnieku *komercnoslēpumus*”. Mans izcēlums.

36. Tā kā Direktīvu 2016/943 transponējošā Likuma par negodīgas konkurences novēršanu 11. panta grozījums [22] ietver šajā direktīvā minētā jēdziena "komercnoslēpums" definīciju, ar šīm secīgajām atsaucēm publiskā iepirkuma jomu reglamentējošajā Polijas tiesiskajā regulējumā var tikt atvedināts Direktīvas 2016/943 jēdziens "komercnoslēpums" [23].

37. Tādējādi netieši rodas jautājums par to, vai ar Direktīvas 2014/[24] 21. pantu ir saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums, kas piešķir konfidencialitātei šaurāku tvērumu, nekā noteikts minētajā tiesību normā.

38. Pirmšķietami nebūtu nekādu šķēršļu tam, lai valsts tiesiskajā regulējumā būtu veikta šāda sašaurināšana, jo Direktīvas 2014/24 21. pantā ir noteikts – "ja vien šajā direktīvā vai valsts tiesību aktos, kuri piemērojami līgumslēdzējai iestādei, [..] nav norādīts citādi".

39. Šī *atruna* dod dalībvalstīm novērtējuma brīvību, analogi kā pārējās Direktīvas 2014/24 normas, kurās ir atsauces uz valsts tiesību aktiem. Tā tas ir Direktīvas 2014/24 57. panta 7. punkta gadījumā, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir jānosaka šā panta īstenošanas nosacījumi, "ievērojot Savienības tiesību aktus".

40. Tiesa tomēr ir interpretējusi, ka "dalībvalstu novērtējuma brīvība nav absolūta un [..], ja reiz dalībvalsts nolemj [valsts tiesiskajā regulējumā] iekļaut kādu no Direktīvā 2014/24 paredzētajiem fakultatīvajiem izslēgšanas iemesliem, tai ir jāievēro to būtiskās raksturiezīmes, kādas ir paustas šajā direktīvā. Precizējot, ka dalībvalstis nosaka "šā panta īstenošanas nosacījumus, ievērojot Savienības tiesību aktus", ar Direktīvas 2014/24 57. panta 7. punktu dalībvalstīm tiek liegts sagrozīt minētajā pantā noteiktos fakultatīvos izslēgšanas iemeslus vai ignorēt mērķus vai principus, kas iedvesmo katru no šiem iemesliem" [24].

41. Manuprāt, šī judikatūra ir pēc analoģijas attiecināma arī uz šo lietu. Tā kā dalībvalstis drīkst – ievērojot Savienības tiesības – grozīt konfidencialitātes tvērumu, principā nebūtu šķēršļu tam, ka aizsargātās informācijas loks aprobežotos ar "komercnoslēpumiem", kas ir šaurāk nekā vispārīgi noteikts Direktīvas 2014/24 21. pantā.

42. "Komercnoslēpuma" jēdziena interpretēšanai varētu būt lietderīgi aplūkot Direktīvu 2016/943, kurā ir precizētas Direktīvas 2014/24 21. pantā izmantotā jēdziena aprises. Tā tas būs konkrēti gadījumos, kad valsts tiesību aktos ar atsauču – uz kurām esmu norādījis iepriekš – palīdzību konfidencialitātes novērtējums publiskā iepirkuma jomā tiek piesaistīts komercnoslēpumiem, kā tie definēti Direktīvu 2016/943 transponējošajos tiesību aktos.

43. Direktīva 2016/943, ņemot vērā, ka tās mērķis ir vispārīgi reglamentēt komercnoslēpumus, ļaus līgumslēdzējai iestādei un struktūrām, kuras pārskata tās lēmumus, rast līdzsvaru starp principiem, kuri attiecas konkrēti uz konfidencialitāti, un tiem, kuros balstās Direktīvas 2014/24 publisko iepirkumu sistēma, kā arī piekļuve efektīvai tiesību aizsardzības sistēmai.

[22] Tiesas sēdē Polijas valdība apstiprināja, ka *ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz niektórych innych ustaw* (2018. gada 5. jūlija Likums, ar ko groza Likumu par negodīgas konkurences novēršanu un citus likumus (2018. gada 27. augusta *Dz.U.* 2018/1637)) transponēja valsts tiesībās Direktīvu 2016/943.

[23] Likuma par negodīgas konkurences novēršanu 11. panta 2. punktu salīdzinot ar Direktīvas 2016/943 2. panta 1. punktu, ir secināms, ka abos šajos dokumentos komercnoslēpuma jēdziens ir saturiski vienāds, un šajā apstāklī iesniedzējtiesa nesaskata nekādu pretrunu.

[24] Spriedums, 2019. gada 19. jūnijs, *Meca* (C-41/18, EU:C:2019:507), 33. punkts. Šī tēze ir atkārtoti apstiprināta 2019. gada 20. novembra rīkojumā *Indaco Service* (C-552/18, nav publicēts, EU:C:2019:997), 23. punkts.

44. Tomēr ir jāņem vērā ne tikai Direktīvas 2014/24 21. pants, bet arī citas šīs direktīvas normas, un tas ir darāms minētās direktīvas vispārīgo mērķu gaismā. Saskaņā ar tām noteikta konfidenciāla informācija, pat ja tā neietilpst šaurajā komercnoslēpuma jēdzienā, ir jāaizsargā, lai saglabātu neizkropļotu konkurenci starp ekonomikas dalībniekiem vai kāda ekonomikas dalībnieka leģitīmās komerciālās intereses.

45. Atbilstoši Direktīvas 2014/24 21. pantam līgumslēdzējai iestādei ir jāsniedz kandidātiem un pretendentiem 50. un 55. pantā noteiktā informācija. Šāda informācija principā neietilpst konfidenciālas informācijas lokā, taču var iegūt šādu statusu gadījumā, ja iestājas Direktīvas 2014/24 50. panta 4. punktā un 55. panta 3. punktā minētie apstākļi.

46. Tādējādi konfidencialitātes pienākumam būs pakļauta informācija (kas var arī nebūt komercnoslēpums), kuras izpaušana "kaitētu atsevišķa [..] ekonomikas dalībnieka likumīgām komerciālām interesēm vai varētu kaitēt godīgai konkurencei starp ekonomikas dalībniekiem".

47. Kaut gan Direktīvas 2014/24 55. panta 3. punktā ir konkrēta norāde uz tā paša panta 1. un 2. punktā minēto informāciju, šajā gadījumā būtisks ir mudinājums rūpēties par to, lai netiktu kaitēts (sāncensībā esoša) ekonomikas dalībnieka *leģitīmajām* komerciālām interesēm un tiktu saglabāta konkurence.

48. Mudinājums rūpēties par šiem diviem aspektiem Tiesas judikatūrā par publisko iepirkumu ir pārņemts plašākā izpratnē. No šīs judikatūras var secināt, ka:

– Konkurence ekonomikas dalībnieku starpā iespējami ciestu, ja viens no tiem nelikumīgi piesavinātos sensitīvu informāciju, ko cits iesniedzis šāda veida procedūrās. Spriedumā *Klaipėdos* Tiesa apstiprināja, ka "[..] *ir svarīgi, lai līgumslēdzējas iestādes* vai nu kādā šobrīd notiekošā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, vai vēlākās procedūrās *neizpaustu tādu informāciju saistībā ar publiskā iepirkuma procedūru, kuras saturu varētu izmantot, lai izkropļotu konkurenci*" [25].

– Vajadzība novērst kaitējumu citu – publisku vai privātu – ekonomikas dalībnieku leģitīmajām interesēm rada loģisku pamatu ierobežojumam attiecībā uz informācijas, ko tie iesnieguši līgumslēdzējai iestādei, izpaušanu [26]. Novērtēt, vai pastāv vai nepastāv leģitīmas intereses saglabāt noteiktas informācijas slepenību, ir tieši šīs līgumslēdzējas iestādes ziņā; un tas darāms pēc to pieprasošā pretendenta lūguma.

49. Direktīvas 2014/24 50. panta 4. punkts un 55. panta 3. punkts atstāj līgumslēdzēju iestāžu ziņā lēmumu neizpaust tajos minēto sensitīvo informāciju. Neviena no šīm abām normām neietver atrunu, kas rodama tās pašas direktīvas 21. panta 1. punktā (proti, "ja vien [..] valsts tiesību aktos [..] nav norādīts citādi"), un tādējādi šo pantu piemērošana nav pakārtota valsts tiesību normās noteiktajam.

[25] Minētā sprieduma 115. punkts (mans izcēlums).

[26] Spriedums *Klaipėdos*, 115. punkts: "[..] tā kā publiskā iepirkuma procedūras ir balstītas uz uzticības attiecībām starp līgumslēdzējām iestādēm un ekonomikas dalībniekiem, pēdējiem minētajiem ir jāvar iesniegt šīm līgumslēdzējām iestādēm visu informāciju, kas tām var būt noderīga iepirkuma procedūrā, *neraizējoties, ka tās nodos trešām personām tādu informāciju, kuras izpaušana varētu kaitēt minētajiem ekonomikas dalībniekiem* (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 14. februāris, *Varec*, C-450/06, EU:C:2008:91, 34.–36. punkts, kā arī 2021. gada 15. jūlijs, Komisija/*Landesbank Baden-Württemberg* un VNV, C-584/20 P un C-621/20 P, EU:C:2021:601, 112. punkts un tajā minētā judikatūra)". Mans izcēlums.

50. Katrā ziņā līgumslēdzēju iestāžu spēja izpaust piedāvājumos ietverto informāciju, pat ja tā nav komercnoslēpums *stricto sensu*, var tikt ierobežota citas jomas reglamentējošajās normās, kurās tas ir paredzēts [27].

51. Īsumā sakot, uz pirmo prejudiciālo jautājumu, manuprāt, ir atbildams, ka Direktīvas 2014/24 21. pants:

— liedz ekonomikas dalībniekam par slepenu kvalificēt jebkuru informāciju gluži vienkārši tāpēc, ka tas nevēlas to izpaust konkurentiem;

— nosaka, ka līgumslēdzējai iestādei nav saistoši, ja ekonomikas dalībnieks vienīgi apgalvo, ka sniegtā informācija ir konfidenciāla;

— neliedz dalībvalstij noteikt, ka par konfidenciāliem ir atzīstami tikai komercnoslēpumi, ja vien tiek ievērotas Savienības tiesības un ja informācija – kas tiek izpausta tāpēc, ka tā neietilpst šajā jēdzienā – nevar tikt izmantota, lai kaitētu citu ekonomikas dalībnieku leģitīmajām komerciālajām interesēm vai kropļotu konkurenci to starpā.

C. Otrais, trešais un ceturtais prejudiciālais jautājums

52. Ar šiem jautājumiem, uz kuriem var sniegt vienu atbildi, iesniedzējitiesa vaicā par iespēju pretendentam atsaukties uz konfidencialitāti attiecībā konkrēti uz:

— "gūtās pieredzes aprakstu, atsauksmēm, līguma izpildei piedāvāto personu un viņu profesionālo kvalifikāciju uzskaitījumu, to subjektu nosaukumiem un spējām, uz kuru potenciālu viņi paļaujas, kā arī apakšuzņēmējiem" (otrais jautājums);

— "ekonomikas dalībnieka apliecinājumu, ka viņa rīcībā ir līgumslēdzējas iestādes prasītie vai paša deklarētie cilvēkresursi, personas, uz kuru resursiem viņš vēlas paļauties, vai apakšuzņēmēji" (trešais jautājums);

— "dokument[iem], kas nepieciešami, lai pārbaudītu, vai piedāvājums atbilst līgumslēdzējas iestādes prasībām, kas noteiktas iepirkuma nolikumā (tostarp līguma priekšmeta aprakstā), vai novērtētu piedāvājumu atbilstīgi novērtēšanas kritērijiem, jo īpaši ja šie dokumenti attiecas uz atbilsmi līgumslēdzējas iestādes prasībām, kas ietvertas iepirkuma nolikumā, tiesību normās vai citos vispārīgi vai interesentiem pieejamos dokumentos" (ceturtais jautājums).

53. Arī šajā ziņā spriedumā *Klaipėdos* ir rodamas noderīgas norādes, no kurām iesniedzējtiesa pati varētu secināt, vai šī informācija (vai jebkura cita, kas pievienota pretendenta piedāvājumam) ir vai nav konfidenciāla tās izskatīšanai iesniegtajā strīdā.

[27] Tiesas sēdē tika pieminēti ar personas datu aizsardzību un intelektuālā īpašuma tiesībām saistītie aspekti. Šiem pēdējiem pievērsīšos turpinājumā.

54. Spriedums *Klaipėdos*, manuprāt, sliecas uz to, lai konfidencialitāte būtu pēc iespējas konkrētāka [28]:

— Pirmkārt, saikne starp "lēmum[u] uzskatīt noteiktus datus par konfidenciāliem" un to, ka ir "neitrāli [..] jāizpauž [šo konfidenciālo datu] būtiskais saturs [..] pretendentam, kurš tos ir lūdzis" [29], norāda uz to, ka lūgumi atzīt konfidencialitāti, kas izteikti visaptveroši vai attiecībā uz vispārējām dokumentu kategorijām, ir noraidāmi.

— Otrkārt, lai gan veidi, kā saglabāt līdzsvaru starp pretmetīgajiem principiem, ir dažādi un grūti definējami, "līgumslēdzēja iestāde, it īpaši un ciktāl tai piemērojamie valsts tiesību akti to pieļauj, var kopsavilkuma veidā izpaust noteiktus dalības pieteikuma vai piedāvājuma aspektus, kā arī to tehniskos raksturlielumus tādā veidā, lai konfidenciālā informācija nevarētu tikt identificēta" [30].

— Treškārt, līgumslēdzējām iestādēm ir mehānismi, kas paplašina to manevrēšanas telpu: "piemērojot Direktīvas 2014/24 21. panta 2. punktu, [..] var ekonomikas dalībniekiem piemērot prasības, kuru mērķis ir aizsargāt tās informācijas konfidencialitāti, ko tie ir darījuši pieejamu iepirkuma procedūras gaitā. Tādējādi, pieņemot, ka nekonfidenciālā informācija šim nolūkam ir piemērota, līgumslēdzēja iestāde var izmantot arī šo iespēju, lai nodrošinātu, ka tiek ievērotas noraidītā pretendenta tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, pieprasot ekonomikas dalībniekam, kura piedāvājums ir ticis izraudzīts, iesniegt tai nekonfidenciālu to dokumentu versiju, kuros ir ietverta konfidenciālā informācija" [31].

55. No šīs judikatūras izrietošā Direktīvas 2014/24 21. panta interpretācija ir saskanīga ar citām minētās direktīvas normām, kurās ir norādīts uz to, ka runa ir par *konkrētas* informācijas konfidencialitāti [32].

56. Tiesas sēdē tika apspriests jautājums par iesniedzējtiesas tā dēvēto "minimizēšanas principu" kā kritēriju, kas ierobežo konfidencialitāti līdz nepieciešamajam minimumam. Ar konfidenciālu raksturu var apveltīt tikai to piedāvājumiem pievienoto dokumentu (vai pašu piedāvājumu) informāciju, datus, elementus vai fragmentus, kas konkrēti tiek atzīti par tādiem būtiskiem, lai aizsargātu pretendenta leģitīmās intereses un nepieļautu, ka kāds no viņa konkurentiem izkropļo konkurenci to starpā.

57. Nekas neliedz piemērot šo principu, kas attiecas tikai uz konkrētām sniegtās informācijas daļām, nevis uz dokumentiem kopumā, ja līgumslēdzēja iestāde to uzskata par lietderīgu. Katrā ziņā nav iespējams *a priori* noteikt, kad vieni vai citi dokumenti būs kvalificējami par konfidenciāliem, jo šī kvalifikācija ir atkarīga no katra dokumenta raksturiezīmēm konkrētajā strīdā.

[28] Sprieduma *Klaipėdos* 129. punktā tiek izmantots jēdziens "pietiekama informācija", lai nodrošinātu tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Šīs tiesības "ir jālīdzsvaro ar citu ekonomikas dalībnieku tiesībām" uz savas konfidenciālās informācijas aizsardzību.

[29] Spriedums *Klaipėdos*, 123. punkts.

[30] Turpat, 124. punkts.

[31] Turpat, 125. punkts. Nekonfidenciālas informācijas iekļaušana ir specifiskuma un konkrētuma izpausme informācijas atrunā. Tā nozīmē, ka vienu un to pašu dokumentu var apstrādāt tādējādi, ka tikai dažas tā daļas ir pasargātas no publiskas izpaušanas.

[32] Tas tā ir, piemēram, ar Direktīvas 2014/24 31. panta 6. punktu: "Gadījumā, ja inovācijas partnerību veido vairāki partneri, līgumslēdzēja iestāde, ievērojot 21. pantu, citiem partneriem neatklāj piedāvātos risinājumus vai citu konfidenciālu informāciju, ko partnerības ietvaros darījis zināmu kāds no partneriem, ja nav saņemta minētā partnera piekrišana. Šāda piekrišana nav vispārējs atbrīvojums, bet to sniedz par *konkrēto informāciju*, kas darīta zināma" (mans izcēlums).

58. No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu šķiet izrietam, ka līgumslēdzēja iestāde ir rīkojusies vispārīgi attiecībā uz noteiktām dokumentu kategorijām, neveicot nepieciešamo individualizēto kvalificēšanu.

59. Tomēr to izvērtēt ir tikai un vienīgi iesniedzējtiesas ziņā; un tai tālab ir detalizēti un argumentēti jāvērtē,

— vai pretendents ir iesniedzis pamatotu un argumentētu lūgumu pilnībā vai daļēji par komercnoslēpumu atzīt katru dokumentu, kura saturu tas vēlas saglabāt slepenībā no saviem konkurentiem;

— vai līgumslēdzēja iestāde ir individualizēti spriedusi par iemesliem, kāpēc kāds konkrēts dokuments vai dokumentu kopums būtu uzskatāms par aizsargātu ar konfidencialitāti, kā arī par šīs konfidencialitātes nepieciešamo tvērumu un nosacījumiem;

— vai ir pamatoti iemesli, ko līgumslēdzēja iestāde ir izklāstījusi, lai neatslepenotu informāciju, ko pretendents ir iesniedzis kā slepenu.

60. Bez vēlmes aizstāt iesniedzējtiesu šā uzdevuma (kas faktiski vairāk attiecas uz tiesību normas piemērošanu, nevis interpretāciju) izpildē, īsumā norādīšu uz piedāvājumu informāciju, par ko ir šie prejudiciālie jautājumi un ko minētā iesniedzējtiesa iedala divās kategorijās.

61. Pirmajā kategorijā ietilpst dokumenti, kuros ir aprakstīta "izraudzītā ekonomikas dalībnieka individuālā situācija, kas saistīta ar viņa pieredzi, apakšuzņēmējiem un personālu, ko viņš piedāvā līguma izpildei".

62. Iesniedzējtiesas ieskatā, iepirkuma nolikumā prasītie dokumenti bija tikai tie, kas aplūkoti Direktīvas 2014/24 59. un 60. punktā un XII pielikumā (papildus tiem, kas prasīti valsts tiesību aktos).

63. Ja tas tā ir, nebūtu pamata uzskatīt, ka dokumenti, kuru atklātums ir paredzēts Direktīvā 2014/24, varētu tikt kvalificēti par komercnoslēpumu vai kāda cita veida konfidenciālu informāciju.

64. Attiecībā uz datiem par pretendenta subjektīvo situāciju (finansiālo kapacitāti) iesniedzējtiesa piebilst, ka iepirkuma nolikumā bija norādīts tikai tas, ka tai ir jāpārsniedz noteikts līmenis, bet nebija noteikts pienākums nedz detalizēti aprakstīt šo kapacitāti, nedz precizēt, kādi līdzekļi pretendentam ir viņa bankā.

65. Tas pats ir sakāms arī par situāciju, kurā atrodas trešās personas vai struktūras, uz kuru resursiem pretendents vēlas paļauties, vai apakšuzņēmēji, kuri iekļauti viņa piedāvājumā. Neskarot vispārējos pienākumus personas datu aizsardzības jomā, informāciju par šo subjektu norādīšanu nevar turēt slepenībā, ja iepirkuma nolikumā ir noteikts tās publiskums, kur nav pietiekami ar apgalvojumu par hipotētisku risku par pretendenta cilvēkresursu "pārvilināšanu".

66. Kas attiecas uz otro dokumentu kategoriju, tie ir "līgumslēdzēja pieprasītie materiāli, [..] lai novērtētu piedāvājumus pēc kvalitātes kritērijiem", kuri konkretizējas kā "projekta izstrādes koncepcija" un "līguma izpildes veida apraksts".

67. Principā nevarētu izslēgt, ka kādā no dokumentiem, ko ekonomikas dalībnieks iesniedzis kopā ar savu piedāvājumu, ir ietverta sensitīva informācija, uz ko attiecas intelektuālā īpašuma aizsardzība un kurai trešās personas nedrīkst piekļūt bez atbilstošas atļaujas [33].

68. Tiesas sēdē pretējās pusēs esošie lietas dalībnieki šajā ziņā saglabāja atšķirīgus uzskatus, galu galā apgalvojot, ka iesniedzējtiesai atkarībā no strīda apstākļiem būs jāizvērtē, vai ir pārkāptas šāda veida tiesības [34].

69. Šie apsvērumi uzskatāmi parāda, cik grūti ir pretendentu piedāvājumos iekļauto informāciju abstrakti *a priori* kvalificēt par konfidenciālu, neatkarīgi no tā, vai tā būtu vai nebūtu komercnoslēpums. Direktīvas 2014/24 21. pantam nenovēršami ir jāizmanto vispārīgi formulējumi, kas ļauj līgumslēdzējām iestādēm un to uzraudzības struktūrām piemērot tos katrā konkrētajā gadījumā, pamatojot savu lēmumu.

V. Secinājumi

70. Ievērojot iepriekš izklāstītos apsvērumus, ierosinu uz *Krajowa Izba Odwoławcza* (Valsts pārsūdzības padome publiskā iepirkuma jomā, Polija) pirmajiem četriem prejudiciālajiem jautājumiem atbildēt šādi:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka:

— līgumslēdzējai iestādei nav saistoši, ja ekonomikas dalībnieks vienīgi apgalvo, ka viņa piedāvājumā sniegtā informācija ir konfidenciāla;

— dalībvalsts drīkst noteikt, ka par konfidenciāliem ir atzīstami tikai komercnoslēpumi, ja vien tiek ievērotas Savienības tiesības un ja informācija – kas tiek izpausta tāpēc, ka tā neietilpst šajā jēdzienā – nevar tikt izmantota, lai kaitētu kāda konkrēta ekonomikas dalībnieka leģitīmajām interesēm vai kropļotu godīgu konkurenci ekonomikas dalībnieku starpā;

— līgumslēdzējai iestādei, kurai ekonomikas dalībnieks ir lūdzis atzīt kādu informāciju par konfidenciālu, ir detalizēti un argumentēti jānosaka, vai minētā ekonomikas dalībnieka tiesībām uz viņa informācijas aizsardzību ir obligāti jādod priekšroka pār konkurentu tiesībām uzzināt šo informāciju, lai vajadzības gadījumā apstrīdētu lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu.

[33] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV 2001, L 167, 10. lpp.) 2.–4. pantā it īpaši ir noteikts dalībvalstu pienākums garantēt autoriem ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu reproducēšanu (2. panta a) punkts), atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu (3. panta 1. punkts) un atļaut vai aizliegt savu darbu publisku izplatīšanu (4. panta 1. punkts).

[34] Lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu (IV.B punkts) tiek apgalvots, ka neviens nav apstrīdējis, ka "pētījumi neietver inovatīvus risinājumus nozarē, tādējādi tajos ir ietvertas profesionāļiem pieejamas zināšanas".